

La Lenteur

ແຮ່ມຮ້າ

www.gammemagie.com

ແຂ້ມຂ້າ

La Lenteur

Milan Kundera **เขียน**

อติชา มัญจนากร กาบูล็อง แปล

กิตติพล สวัสดิ์คานนท์ **บรรณาธิการ**

ศรินณี วราทร **บรรณาธิการจัดการ**

พัฒวัติ ไพเราะ **ผู้ช่วยบรรณาธิการจัดการ**

วราพร เทพอัปสร **พิสูจน์อักษร**

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์ **ออกแบบปก**

รัตนา **รูปเล่ม**

LA LENTEUR © 1995 MILAN KUNDERA All rights reserved.

TOUTE ADAPTATION, SOUS QUELQUE FORME QUE SOIT, EST INTERDIT

Thai translation rights arranged with MILAN KUNDERA through Tuttle-Mori Agency
(Thailand) Co.,Ltd.

ลิขสิทธิ์ภาษาไทย © 2010 บริษัท สำนักพิมพ์ ก้ามะหิย์ จำกัด

พิมพ์ครั้งที่ 1: กุมภาพันธ์ 2553

จำนวนพิมพ์ : 3,000 เล่ม

ISBN 978-616-90042-4-0

สำนักพิมพ์ก้ามะหือ

Centric Scene 9/3 พหลโยธินซอย 9 สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์: 02 270 4148 โทรสาร: 02 270 4149

Email: gammemagie@gammemagie.com

Homepage: <http://www.gammemagie.com>

Blog: <http://gammemagie.blogspot.com>

Twitter: <http://twitter.com/Gammemagie>

พิมพ์ที่ บริษัท เจ. ซี. การพิมพ์ จำกัด

483/1 ซอยพัฒนาการ 1 ถนนสาธุประดิษฐ์

แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์: 02 294 0040

โทรสาร: 02 294 0043

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัท อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ 2 ถ.บางกรวย-จตุรรม

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์: 02 423 9999

โทรสาร: 02 499 9561-3

ราคาจำหน่าย 175 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

ผู้ที่ติดตามผลงานของสำนักพิมพ์กามาหมะหยี่มาตั้งแต่ต้น อาจจะไม่สงสัยวิธีการเลือกสรรหนังสือของเราอยู่บ้างไม่มากนักน้อย เพราะหนังสือที่เราจัดพิมพ์มีทีมงานของนักเขียนเด่นดัง คับฟ้าและนักเขียนหน้าใหม่ มีหลายรูปแบบทั้งที่เป็นตัวหนังสือล้วนๆ และนิยายภาพ ทางด้านเนื้อหาตั้งแต่วรรณกรรมชั้นคลาสสิก (ในรูปแบบใหม่) จนถึงร่วมสมัย มีการกระจายเป็นชุดย่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นชุด “หนังสือสีม่วง” ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับเพศทางเลือก และล่าสุดชุด “คนรักหนังสือ” สำหรับผู้หลงใหลในหนังสือ

คำอธิบายไม่ซับซ้อน เราเลือกหนังสือมานำเสนอผู้อ่านของเรา โดยมีโครงคร่าวๆ ในการแบ่งหนังสือของเราออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ ชุดแรกได้แก่ชุด “แกรนด์ เมจิก” อันเป็นหนังสือของ “นักเขียนใหญ่” ผู้ได้รับการยอมรับในผลงานเชิงวรรณกรรมทั่วโลก ส่วนชุดที่สอง “ลิตเติล เจม” เป็นผลงานของ “นักเขียนดาวรุ่ง” ผู้สร้างสรรค์ผลงานที่น่าสนใจ สมควรเปิดตัวให้เป็นที่รู้จักต่อนักอ่านชาวไทย

สำหรับ “แซมซัว” หนังสือเล่มเล็กๆ นิยายขนาดสั้นเล่มนี้

เป็นผลงานของ มิลาน คูนเดอร่า นักเขียนชื่อเลื่องระดับโลก ชาวเชค ผู้ที่เราไม่ร้อจัดให้อยู่ในชุด “แกรนด์ เมจิก” ทั้งนี้ได้เพียงเพราะชื่อเสียงของผู้เขียนเท่านั้น หากด้วยเนื้อหาและลีลาการเล่าเรื่องแบบเหนือชั้นชนิดหาตัวจับยาก มี “ความมหัศจรรย์” จากพรสวรรค์อันยิ่งใหญ่ในการเขียนเรื่องข้ามชั้นที่ประกาศว่า ‘ไม่มีคำไหนจริงจัง’ เบาๆ หากไม่เบาหวิว แทรกอยู่ตลอดทั้งเล่ม

นอกจาก “*แหม่มซ่า*” แล้ว ผลงานลำดับต่อไปของนักเขียนใหญ่ผู้ที่เราจะนำเสนอเป็นลำดับต่อไป คือ “*ตัวตน*” จาก *L'identité* โดยแปลจากต้นฉบับภาษาฝรั่งเศสที่นักเขียนเลือกใช้เช่นเดียวกับเล่มนี้

ขอให้มีความสุขในการอ่านค่ะ

สำนักพิมพ์กามะหยี่
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คำนำผู้แปล

ถึงจะผ่านงานแปลหนังสือมาไม่น้อย หากไม่เคยมีเล่มไหนที่ดิฉันจะรู้สึก “เกร็ง” ในการทำงานมากเท่าการแปลหนังสือเล่มนี้ หนึ่ง ด้วยบาร์มีอันยิ่งยงของผู้เขียน ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในนักเขียนในดวงใจของตัวเองและทราบว่าเป็นนักเขียนโปรดของนักอ่านงานระดับวรรณกรรมแทบทุกคน สอง ด้วยความที่เป็นการแปลโดยนักแปลคนใหม่ที่สำนวนต้องแตกต่างจากสำนวนของคุณภักดิ์ วีระภาสพงษ์ นักแปลรุ่นพี่ที่ดิฉันนับถือ ผู้แปลผลงานของมิลาน कुन्दอร่าหลายเล่มมาก่อนหน้านี้

ดิฉันจึงตัดสินใจทำการบ้านอย่างหนักเพื่อจับจุดยืนและตัวตนของนักเขียนให้มากพอจะถ่ายทอดงานของเขาเป็นภาษาไทยได้อย่างถูกต้องครบถ้วนทั้งเรื่องและรส ด้วยการตะลุมบอนงานเล่มอื่นๆ ของเขาในภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากไม่เพียงงานเขียนยุคหลังๆ ของเขารวมทั้งเล่มนี้ก็จะเขียนตรงในภาษาฝรั่งเศสเท่านั้น งานแปลของเขาในภาษาฝรั่งเศสยังได้ชื่อว่าคุณต้องครบถ้วนตามต้นฉบับภาษาเชค เพราะโดนผู้เขียน “ชำระ” ตรวจทานจนเกลี้ยงเกลตา

ครั้นรู้สึกว่ารู้จักผู้เขียนมากพอ ความเกร็งข้อแรกเริ่ม
จางหาย ส่วนความเกร็งข้อที่สอง บรรเทาลงเมื่ออ่านเจอ
ข้อความต่อไปนี้ ในหนังสือชื่อ *L'art du roman* บทที่ 6
ที่ขอบทว่า *SOIXANTE-TREIZE MOTS* (เจ็ดสิบสามคำ) ที่
มิลาน คุณเดอราหิยบอกคำต่างๆ ขึ้นมากล่าวถึงความรู้สึก
ของตนต่อคำนั้นๆ

couler - (อังกฤษ - to flow) (ไทย - ไหลลื่น)

ในจดหมายฉบับหนึ่ง โชแปงบรรยายชีวิตของเขาใน
ประเทศอังกฤษ เขาเล่นเปียโนตามที่ต่างๆ และบรรดาผู้หญิง
มักจะแสดงออกถึงความปลาบปลื้มของตนด้วยประโยค
เดิมๆ ที่ว่า “ช่างไพเราะ! ช่างไหลลื่นเหมือนสายน้ำ!”
โชแปงขัดดอกขัดใจรำคาญคำกล่าวพวกนี้ เหมือนกับผมเวลา
ได้ยินคำชื่นชมต้นฉบับแปลด้วยประโยคเดียวกันว่า “ลื่น
ไหลดี” หรือไม่ว่า “อย่างกับเขียนโดยนักเขียนฝรั่งเศสเลย”
แต่ว่ามันอัปลักษณ์มากนะ หากจะอ่านงานของเฮมิงเวย์
ที่เขียนเหมือนงานเขียนฝรั่งเศส! สไตลิกการเขียนของเขา

นักเขียนฝรั่งเศสไม่มีวันคิดจะเขียนหรือ! โรแบร์โต คาลัสโซ
ผู้ตีพิมพ์งานของผมในภาษาอิตาลีกล่าวว่า การตัดสินใจ
งานแปลดีๆ ไม่ได้ดูจากความสั้นไหล แต่จากรูปประโยค
ประหลาดแปลกใหม่ไม่เหมือนใครที่นักแปลกล้าจะคงไว้
และกล้าจะปกป้องมัน

จุดประสงค์ที่ยกคำกล่าวมาเล่าในที่นี้ มิได้เพื่อออกตัว
ให้ท่านเข้าใจไว้ว่าสำนวนแปลเล่มนี้จะสะดุดก็กัก แล้วดิฉัน
จะอ้างว่าผู้เขียนเขียนมาดังนี้ แต่เพื่อแจ้งให้ทราบว่าหากมี
สำนวนไหนที่ดิฉันกล้าคงไว้ประหลาดพิกลไม่ถูกใจท่าน
ดิฉันกล้าที่จะปกป้องมันค่ะ

ขอต้อนรับเข้าสู่โลกที่นิยมความ “แซ่มซ่า”

อิริชา มัญจนากร กาบูลีอง
บังกาลอร์ อินเดีย
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

La Lenteur

ແຮ່ມຮ້າ

Milan Kundera

ມີລານ ຄຸນເດອຣາ

1.

เราตกอยู่ในความปรารถนายวนใจให้ยากไปใช้เวลายาม
ค่าคืนพักค้างอ้างแรมในปราสาทสักแห่ง ปราสาทในฝรั่งเศส
ซึ่งหลายแห่งได้กลายเป็นโรงแรม เป็นจตุรัสสี่เหลี่ยมที่
หลงอยู่ในความอัปลักษณ์ไร้สี่เหลี่ยมที่กว้างใหญ่ เป็นพื้นที่
หยิบมือหนึ่งซึ่งประกอบด้วย ทางเดิน ต้นไม้ นก ตั้งอยู่
ใจกลางโครงข่ายของเส้นทางหลวง ผมกำลังขับรถไป และใน
กระจกมองหลัง ผมแลเห็นรถยนต์คันหนึ่งแล่นติดตามมาไฟ
เลี้ยวทางซ้ายกะพริบและรถทั้งคันก็แผ่รังสีของความรอนใจ
ออกมา คนขับมองหาโอกาสแซงหน้ารถผม เขาจ้องมองช่วง
เวลานั้นเหมือนนกแรังจ้องตะครุบนกกระจอก

เรา ภรรยาของผมพูดว่า “ในฝรั่งเศสมีคนตายบนท้อง
ถนนทุกๆ ชั่วโมงแล้วดูพวกเขาสิ พวกเขาบ้างที่ขับรถ
อยู่รายรอบตัวเรา เป็นพวกเดียวกับที่จะระมัดระวังอย่าง
ถ่วงถ่วงเวลาเห็นหญิงชราถูกปล้นจี้อยู่บนถนนตรงหน้า เป็น
ไปได้อย่างไรที่พวกเขาไม่กลัวเกรงเอาเสียเลยเวลานั่งอยู่
หลังพวงมาลัย”

จะตอบอย่างไรดี คำตอบอาจเป็นดังนี้ ชายคนที่ค้อมตัวอยู่บนรถมอเตอร์ไซด์คนนั้นสามารถจ่อสมาธิได้ก็แต่วินาทีที่โฉบบินอยู่ในปัจจุบัน เขายึดจับเพียงเสี้ยวส่วนของเวลาที่ตัดขาดจากอดีตและอนาคต เขาถูกกระซากลอกจากความต่อเนื่องของเวลา เขาอยู่เหนือกาลเวลา หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งได้ว่า เขาอยู่ในสภาพหลุดโลก ขณะที่อยู่ในสภาพนี้ เขาไม่รู้อายุของตนเอง ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับภรรยา ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับลูกๆ ไม่รู้สึกถึงความกังวล และขณะที่บึ่งรถจากไป เขาไม่รู้สึกกลัว เพราะต้นตอของความกลัวอยู่ในอนาคตและคนที่เป็นอิสระหลุดพ้นจากอนาคตไม่มีอะไรให้กลัว

ความเร็วเป็นรูปแบบหนึ่งของการหลุดโลกซึ่งเป็นของขวัญที่มนุษย์ได้รับมาจากการปฏิวัติทางเทคโนโลยี ตรงกันข้ามกับคนขี่มอเตอร์ไซด์คนนั้น คนที่ใช้เท้าวิ่งจะมีสติรู้ตัวอยู่ในร่างกายของตนเสมอ ถูกบังคับตลอดเวลาให้คิดถึงตุ้มตาปลาของตน ลมหายใจหอบของตน เวลาวิ่ง เขาู้สึกถึงน้ำหนักของตน อายุของตน รู้สึกตัวอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อนต่อร่างกายของตนและเวลาในชีวิตของตน ทุกอย่างเปลี่ยนไปหลังจากมนุษย์ปล่อยให้เครื่องจักรควบคุมความเร็ว นับแต่นั้น ร่างกายของเราก็ถูกกันออกไป และเลื่อนไหลไปกับความเร็วที่ไม่มีตัวตน จับต้องไม่ได้ เป็นความเร็วบริสุทธิ์ ความเร็วเพื่อตัวของมันเอง ความเร็วชนิดมหัศจรรย์

ความเชื่อมโยงที่น่าพิศวงคือความสัมพันธ์ระหว่างความเยียบเย็นไร้จิตใจของเทคโนโลยีกับเปลวไฟจากความมหัศจรรย์ ผมยังจำหญิงชาวอเมริกันคนนั้นได้ เมื่อสามสิบปีก่อน ด้วยหน้าตาเคร่งเครียดและสุขุม คล้ายเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องอีโรติก เธอสอนผม (ในทางทฤษฎีอันแสนเย็นชาจับจิด)

เรื่องการปลดแอกทางเพศ คำที่ย้อนกลับมาให้ได้ยินใน คำกล่าวของเขามากที่สุดคือคำว่าออกัสซิม หรือการถึงจุดสุด ยอดของผู้หญิง โดยผมนับได้สี่สิบสามครั้ง ในลัทธิออกัสซิม กฎเกณฑ์การถือปฏิบัติแบบเคร่งครัดฉายอยู่ในชีวิตทางเพศ ประสิทธิภาพปะทะการไม่ต้องทำอะไร การขยับตัวร่วมเพศ ถูกลดทอนลงให้เหลือเป็นอุปสรรคที่ต้องก้าวพ้นให้เร็วที่สุด เพื่อมุ่งไปสู่การระเบิดของความอิมเมมใจ อันเป็นจุดหมาย อันแท้จริงหนึ่งเดียวของการทำรักและของจักรวาลนี้

ทำไมความสุขจากความเข้มข้นได้ถึงอันตรายกันไป พวกเขาอยู่ไหนกันหนอ บรรดาผู้คนที่เดินเรื่อยเปื่อยในอดีต พวกเขาอยู่ไหน พระเอกผู้ลอยชายในเพลงพื้นบ้านพวกอรันเร่ ที่เดินท่องไปตามกังหันลม และปักค้างอ้างแรมใต้แสงดาว พวกเขาหายไปพร้อมกับทางเดินในชนบท ท้องทุ่งและพื้นที่ โลงกว้าง หายไปกับบรรรมชาติหมดแล้วหรือไร มีคำพังเพยเซค ให้คำจำกัดความการไม่มีงานทำอันแสนหวานของพวกเขา ด้วยการเปรียบเทียบว่า พวกเขาจ้องมองหน้าตาต่างของพระ เป็นเจ้า และคนที่จ้องมองหน้าตาต่างของพระเป็นเจ้านั้นไม่เคยเบื่อ พวกเขามีความสุข ในโลกของเรา การลอยชาย กลายเป็นการไม่มีผลงาน ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน เพราะการ ลอยชายเป็นเรื่องน่าโมโห น่าเบื่อ และทำให้ต้องแสวงหา ความสม่ำเสมอของการเคลื่อนไหวที่ขาดหายไป

ผมเหลือบมองกระจกมองหลัง ยังคงแลเห็นรถยนต์คัน เดิมที่แซงรถผมไม่ได้เพราะมีรถวิ่งสวนมา ช่างฯ คนขับมีหญิง คนหนึ่ง ทำไมชายคนนั้นไม่เล่าเรื่องตลกให้เธอฟังนะ ทำไม เขาไม่จับเข่าเธอ แทนที่จะทำอย่างนั้น เขากลับสาปส่งคนขับ คันข้างหน้าที่ขับเร็วไม่พอ และผู้หญิงคนนั้นก็ไม่ได้คิดจะจับ

มีคอนซ์บรกดคนนั้นด้วย ในใจเธอดคิดเหมือนกับเขา และเธอก็
สาปส่งด้วยเช่นกัน

แล้วผมก็คิดถึงการเดินทางจากปารีสไปปราสาทใน
ชนบทแห่งหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสองร้อยกว่าปีก่อน เป็นการเดิน
ทางของมาตาม เดอ ต. กับอัศวินหนุ่มน้อยที่ไปกับนาง ทั้ง
สองได้อยู่ใกล้ชิดกันมากขนาดนี้เป็นครั้งแรก และบรรยากาศ
วาบวามสุดจะพรรณนาที่หอมล้อมโอบคลุมพวกเขาอยู่ที่
เกิดขึ้นในจังหวะอันแจ่มจ้าจากการส่ายโคลงของรถม้านั้น
นั่นเอง ร่างสองร่างสัมผัสกัน ตอนแรกโดยไม่รู้ตัว ต่อมาโดย
รู้ตัว แล้วเรื่องราวทั้งหมดก็เกิดขึ้น

2.

ต่อไปนี่คือเรื่องราวที่เล่าในเรื่องสั้นของวิวองต์ เดออง เรื่องมี
อยู่ว่า คีนหนึ่ง สุภาพบุรุษวัยยี่สิบผู้หนึ่งอยู่ในโรงละคร (ไม่มี
การระบุชื่อหรือยศของเขา แต่ผมเดาว่าเขาเป็นทหารยศ
อัศวิน) ในห้องนั่งชมข้างๆ เขาเห็นดรูณีนางหนึ่ง (ในเรื่องสั้น
บอกแต่ชื่อย่อจากอักษรตัวแรกของนามสกุลว่า มาตาม
เดอ ต.) นางเป็นเพื่อนกับท่านเคาน์เตสส์ที่อัศวินผู้นี้เป็น
ซู้รักอยู่ นางขอให้เขาไปส่งที่บ้านหลังละครจบ เขาแปลก
ใจกับพฤติกรรมเด็ดเดี่ยวนี้ และงุนงงยิ่งขึ้นไปอีกว่าเขารู้จัก
คนโปรดของมาตาม เดอ ต. ซึ่งเป็นมาร์ควิสคนหนึ่ง (เราไม่รู้
จักชื่อของเขา เนื่องจากเราเข้าสู่โลกแห่งความลับที่ไม่มีใคร
มีชื่อ) อัศวินผู้นั้นอยู่ในรถม้าข้างหญิงงามผู้นั้นโดยไม่รู้
เรื่องรู้ราว หลังจากเดินทางอย่างนุ่มนวลและรื่นรมย์ รถก็
จอดในชนบท ตรงหน้าบันไดทางเข้าปราสาท จุดที่โชคไม่
ค่อยดีเลย สามี่ของมาตาม เดอ ต. ออกมาต้อนรับพวกเขา